

Κ.Δ.

ΑΡΙΘΜΟΣ 1331/2016
ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Ε' ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ – ΣΕ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Δήμητρα Μπουρνάκα, Αντιπρόεδρα Αρείου Πάγου, (κωλυομένης της Αντιπροέδρου του Αρείου Πάγου Βιολέττας Κυτέα), Αγγελική Αλειφεροπούλου, και Δημήτριο Τζιούβα – Εισηγητή, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε Συμβούλιο στο Κατάστημά του στις 6 Νοεμβρίου 2015, με την παρουσία της Αντεισαγγελέως του Αρείου Πάγου Ευσταθίας Σπυροπούλου (γιατί κωλύεται η Εισαγγελέας) και του Γραμματέως Γερασίμου Βάλαμου, για να δικάσει την αίτηση της Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου περί αναιρέσεως του υπ' αριθμ. 1149/2015 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών. Με κατηγορούμενους τους: 1. Ανδρέα Γεωργίου του Βασιλείου, κάτοικο Αθηνών, 2. Κωνσταντίνα Μολφέτα του Βαλεντίνου, κάτοικο Αθηνών και 3. Αθανασία Ξενάκη του Θεοδώρου, κάτοικο Παλαιού Φαλήρου Αττικής.

Το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών, με τα ως άνω βούλευμά του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτό, και η αναιρεσείουσα Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου ζητά τώρα την ανάρτηση αυτού, για τους λόγους που αναφέρονται στην με αριθμό και ημερομηνία 37/14 Σεπτεμβρίου 2015 έκθεση αναιρέσεως, η οποία συντάχθηκε ενώπιον του Γραμματέως του

Σελίδα 3 της 1331/2015 ποινικής απόφασης του Αρείου Πάγου

Βασιλαπούλου, μου δήλωσε ότι, σύμφωνα με τα άρθρα 483 παρ. 3 και 479 του Κ.Π.Δ., ασκεί αναίρεση κατά του υπ' αριθμ. 1149/2015 βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών εν μέρει, μόνον ως προς το ότι απεφάνθη να μη γίνει κατηγορία κατά των κατηγορουμένων: 1) Ανδρέα ΓΕΩΡΓΙΟΥ του Βασιλείου, κατοίκου Αθηνών (οδός Πειραιώς αρ. 46 και Επονιτών), 2) Κωνσταντίνου ΜΟΛΦΕΤΑ του Βαλεντίνου, κατοίκου Αθηνών (οδός Φυλασίων αρ. 13) και 3) Αθανασίας ΞΕΝΑΚΗ του Θεοδώρου, κατοίκου Παλαιού Φαλήρου Αττικής (οδός Αγ. Αλεξάνδρου αρ. 77) για ψευδή βεβαίωση κατά συναυτουργία σε βάρος του Δημοσίου, υπό την ιδιαιτέρως επιβαρυντική περίπτωση της ιδιαιτέρως μεγάλης αξίας του "αντικειμένου του εγκλήματος (άρθρα 13°, 45, 242 § 3-1, 283 Α, Π.Κ., σε συνδ. με άρθρ. 1 Ν.1608/1950), το οποίο εκδόθηκε την 14η Ιουλίου 2015, για τους αναιρετικούς λόγους της έλλειψης ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας και της εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης και ειδικότερα : 1. Σύμφωνα με το άρθρο 483 παρ. 3 του Κ.Π.Δ., όπως η παρ. 3 αντικ. από το άρθρο 25 παρ.2 του Ν.3904/2010: «Ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί να ζητήσει την αναίρεση οποιουδήποτε βουλεύματος με σχετική δήλωση στο γραμματέα του Αρείου Πάγου μέσα στην προθεσμία που ορίζεται από το άρθρο 479, το δεύτερο εδάφιο του οποίου εφαρμόζεται και σε αυτήν την περίπτωση». Εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 479 του Κ.Π.Δ. όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 24 παρ.3 Ν.3904/2010 : «Ο Εισαγγελέας Εφετών μπορεί να προσβάλει με έφεση οποιοδήποτε βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών μέσα σε προθεσμία (ΕΚΘΕΣΗ ΑΝΑΙΡΕΣΕΩΣ Αριθμός 37/2015 Στην Αθήνα σήμερα στις 14. Σεπτεμβρίου 2014, ημέρα της εβδομάδας Δευτέρα και ώρα 14 : 50' στο

με έφεση οποιοδήποτε βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών μέσα σε προθεσμία) ενός μήνα από την έκδοσή του (άρθρο 306). ». Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί να ζητήσει την αναίρεση οποιοδήποτε βουλεύματος εντός προθεσμίας ενός μήνα από την έκδοσή του για όλους τους λόγους του άρθρου 484 παρ.1, μεταξύ των οποίων και η έλλειψη ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας και η εσφαλμένη εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διάταξης. Το υπ' αριθμ. 1149/2015 ως άνω βούλευμα εκδόθηκε στις 14-07-2015 και συνεπώς, η προθεσμία ασκήσεως αναίρεσης λήγει την 14-9-2015, δηλαδή, μέσα σε ένα μήνα από την έκδοσή του, μη λαμβανομένου, όμως υπόψη του χρονικού διαστήματος από 1ης έως 31ης Αυγούστου, κατά το οποίο η παραπάνω προθεσμία αναστέλλεται (άρθρ. 473 § 4 Κ.Π.Δ.).

II. Έλλειψη της επιβαλλομένης από τα άρθρα 93 παρ.3 του Συντάγματος και 139 του Κ.Π.Δ. ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας του απαλλασκτικού βουλεύματος, η οποία ιδρύει λόγον αναιρέσεως, σύμφωνα με το άρθρο 484 παρ.1 δ' Κ.Π.Δ., υπάρχει, όταν δεν περιέχονται στο βούλευμα, με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις, τα πραγματικά περιστατικά, τα οποία προέκυψαν κατά την προδικασία για τη μη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, με την μορφή των σοβαρών ενδείξεων προς στήριξη της κατηγορίας στο ακροατήριο, τα αποδεικτικά μέσα, από τα οποία προέκυψαν τα περιστατικά αυτά και τα οποία πρέπει να προσδιορίζονται κατ' είδος, καθώς και οι σκέψεις, με τις οποίες κρίθηκε ότι τα περιστατικά, που προέκυψαν δεν συνιστούν πράγματι τέτοιες ενδείξεις. Εξάλλου, για την πληρότητα της αιτιολογίας, όσον αφορά τα βουλεύματα, πρέπει να προκύπτει απ' αυτήν ότι το Συμβούλιο, κατά την

ακροατήριο του αρμόδιου δικαστηρίου ή για ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία σε βάρος του, θα συνεκτιμήσει το σύνολο των αποδεικτικών στοιχείων που συγκεντρώθηκαν, αξιολογώντας και σταθμίζοντας, τόσο τα στοιχεία που ενισχύουν τις άνω ενδείξεις, όσο και εκείνα που τις αποδυναμώνουν. Τέλος, κατά το άρθρο 484 § 1 β' Κ.Π.Δ., λόγω αναιρέσεως του βουλεύματος, αποτελεί και η εσφαλμένη εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διατάξεως, η οποία συντρέχει όταν το Συμβούλιο της ουσίας δεν κάνει σωστή υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών, που δέχθηκε ότι προέκυψαν, στη διάταξη που εφάρμοσε, αλλά και όταν η παραβίαση γίνεται εκ πλαγίου, πράγμα που συμβαίνει όταν στο πόρισμα του βουλεύματος, που περιλαμβάνεται στο συνδυασμό αιτιολογικού και διατακτικού του και αναγεται στα στοιχεία και την ταυτότητα του εγκλήματος, για το οποίο πρόκειται, έχουν εμφιλοχωρήσει ασάφειες, αντιφάσεις ή λογικά κενά, με αποτέλεσμα να καθίσταται ανέφικτος ο αναιρετικός έλεγχος της ορθής εφαρμογής του νόμου και να στερείται το βούλευμα νόμιμης βάσεως. ΙΙΙ. Το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών με το υπ' αρ. 1149/2015 βούλευμά του μεταξύ άλλων, παρέπεμψε τον κατηγορούμενο Ανδρέα ΓΕΩΡΓΙΟΥ του Βασιλείου για να δικάσθει ενώπιον του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών για την πράξη της παράβασης καθήκοντος κατ' εξακολούθηση (άρθρ. 98, 259 Π.Κ.), που φέρεται ότι τέλεσε ως Πρόεδρος της ΕΛ.ΣΤΑΤ., στην Αθήνα, κατά το χρονικό διάστημα από 2-8-2010 έως και το μήνα Σεπτέμβριο του έτους 2011 (βλ. 2η σελίδα 51ου φύλλου - 52° φύλλο, 64° φύλλο - 65° φύλλα και 2η σελίδα 66ου φύλλου - 1η σελ. 68ου φύλλου προσβαλλόμενου βουλεύματος) και αποφάνθηκε να μη γίνει κατηγορία κατά των κατηγορούμενων Ανδρέα ΓΕΩΡΓΙΟΥ του Βασιλείου Κων.

στατιστικού στοιχείου του ελληνικού δημοσιονομικού ελλείμματος, συνέταξε, από κοινού με τους συγκατηγορούμενούς του, προϊσταμένους των αρμόδιων υπηρεσιών της ΕΔ.ΣΤΑΤ και δη της Διεύθυνσης Εθνικών Λογαριασμών και της Διεύθυνσης Στατιστικών Ερευνών της εν λόγω αρχής, Κωνσταντίνα Μολφέτα του Βαλεντίνου και Αθανασία Ξενάκη του Θεοδώρου αντιστοίχως, την απευθυνόμενη στην Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία (στο εξής Eurostat) αναφορά δημοσιονομικών στοιχείων, με την οποία βεβαίωσε, μεταξύ άλλων, ότι το ποσοστό του δημοσιονομικού ελλείμματος της Χώρας για το έτος 2009 ανέρχόταν σε ποσοστό 15,4% επί του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος (στο εξής Α.Ε.Π.), εμφανίζοντάς το έτσι αυξημένο κατά ποσοστό 1,8% σε σχέση με την εκτίμηση που τον Απρίλιο του 2010 είχε γνωστοποιήσει στη Eurostat ο ασκών τότε τις αρμοδιότητες της ΕΔ.ΣΤΑΤ. Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Οικονομικών Σπυρίδων Πλασκοβίτης, και κατά την οποία (εκτίμηση) το ως άνω έλλειμμα ανέρχόταν μόνο σε ποσοστό 13,6% επί του Α. Ε. Π. Ωστόσο, το ανωτέρω βεβαιωθέν από τους ως άνω συγκατηγορουμένους δημοσιονομικό έλλειμμα, ως πραγματικό περιστατικό, ήταν ψευδές, αφού τεχνηέντως το διόγκωσαν με: α) Την αναταξινόμηση, για πρώτη φορά, από το θεσμικό τομέα των μη χρηματοδοτικών εταιριών στο θεσμικό τομέα της Γενικής Κυβέρνησης δεκαεπτά Δημόσιων Επιχειρήσεων (Αττικό Μετρό, Ε.Τ.Ε.Ρ.Π.Σ., Ε.Α.Σ., ΕΛ.Γ.Α., Ε.Ρ.Τ., Ε.Ο.Τ., Ε.Θ.Ε.Λ, ΤΡΑΙΝΟΣΕ, Η.Σ.Α.Π., Η.Α.Π.Α.Π., Ηλεκτρομηχανική Κύμης ΕΠΕ, ΚΕ.ΕΛ.Π.ΝΟ, Κοινωνία της Πληροφορίας, Μονάδα Οργάνωσης Διαχείρισης Αναπτυξιακών Προγραμμάτων Α.Ε., Ο.Π.Β.Κ.Ε.Π.Ε., Ο.Σ.Ε. και Τραμ Α.Ε.), όπως οι εν λόγω τομείς προβλέπονται στον Κανονισμό (ΕΚ) 2223/1996 του Συμβουλίου της 25ης Ιουνίου

όχι το ληφθέν τελικώς υπόψη μέγεθος των εμπορικών τους απασβέσεων (βλ. παρ. 6.04 ΕΣΟΛ 1995) και ν) παρότι για την αναταξινόμηση των εν λόγω Δημόσιων Επιχειρήσεων στο τομέα της Γενικής Κυβέρνησης έπρεπε να εξεταστεί το κριτήριο του 50% στη διάρκεια μιας σειράς ετών (παρ. 3.33 ΕΣΟΛ 1995), κάτι που ωστόσο δεν έγινε. Η αναταξινόμηση των δεκαεπτά προαναφερόμενων Δημόσιων Επιχειρήσεων στο θεσμικό τομέα της Γενικής Κυβέρνησης διόγκωσε το δημοσιονομικό έλλειμμα του έτους 2009 κατά ποσοστό 0,74% επί του Α.Ε.Π. β) Την ένταξη στο θεσμικό τομέα της Γενικής Κυβέρνησης, εκατοντάδων (περί τα πεντακόσια) νομικών προσώπων τόσο δημοσίου όσο και ιδιωτικού δικαίου, χωρίς να ελεγχθεί η πλήρωση της προβλεπόμενης από τον ΕΣΟΛ 1995 προϋπόθεσης του ελέγχου τους από τη Γενική Κυβέρνηση (βλ. παρ. 2.71 ΕΣΟΛ 1995, σε συνδυασμό με την παρ. 1.2.3 του εκδοθέντος από τη Eurostat εγχειριδίου «για το δημόσιο έλλειμμα και χρέος, εφαρμογή του ευρωπαϊκού συστήματος λογαριασμών»), γ) Το συνυπολογισμό στο δημόσιο χρέος και συνεπώς εμμέσως και στο έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης της αγοραίας αξίας συμφωνιών ανταλλαγής εκτός αγοράς (off market swaps), οι οποίες είχαν συναφθεί από το Δημόσιο κατά τα έτη 2001 - 2007, χωρίς ένας τέτοιος συνυπολογισμός να επιβάλλεται από τον ΕΣΟΛ 1995 και δ) Τη συμπερίληψη στο έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης των νοσοκομειακών δαπανών των ετών 2005 έως 2009, συνολικού ύψους, σύμφωνα με τα εκδοθέντα από τους νοσοκομειακούς προμηθευτές σχετικά τιμολόγια, 5.600.000.000 ευρώ, χωρίς: 1) να αφαιρεθούν, ως έδει από τις εν λόγω δαπάνες (βλ. παρ. 3.05 και 3.06 ΕΣΟΛ 1995), τα ποσά κατά τα οποία αυτές μειώνονταν λόγω προεξόφλησης των κατεχόμενων από τους ανωτέρω προμηθευτές ομολόγων, αντιστοιχούσαν

768 800.000 ευρώ, ως τόκους επί των αμέσως ανωτέρω χρεαλυσιών» Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από το σκεπτικό του προσβαλλόμενου βουλεύματος το Συμβούλιο να να καταλήξει στην απασλακτική του κρίση για τους κατηγορούμενους, όσον αφορά το ως άνω έγκλημα της ψευδούς βεβαίωσης δέχθηκε ότι: «Από την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων της σχηματισθείσας δικογραφίας, τα οποία συγκεντρώθηκαν τόσο κατά το στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης όσο και σ' αυτά της κυρίας ανάκρισης, καθώς και της συμπληρωματικής τριαύτης, δηλαδή των μαρτυρικών καταθέσεων, των εγγράφων, του από 30-3-2012 πορίσματος της κατ' άρθρο 68 παρ. 2 του Συντάγματος Εξεταστικής Επιτροπής της Βουλής των Ελλήνων "σχετικά με το έλλειμμα του 2009 και τους παράγοντες που οδήγησαν στην αμφισβήτηση των ελληνικών στατιστικών στοιχείων", των ανωματί εγγράφων εξηγήσεων των κατηγορουμένων, που λήφθηκαν κατ' άρθρο 31 παρ. 2 ΚΠΔ, τις απολογίες των κατηγορουμένων κατά τη συμπληρωματική κυρία ανάκριση και από τη συνολική εκτίμηση του αποδεικτικού, υλικού, αξιολογούμενου κατά την αρχή της ηθικής απόδειξης (άρθρο 177 ΚΠΔ), προέκυψαν τ' ακόλουθα πραγματικά περιστατικά που διαλαμβάνονται στις υπ' αριθμ. 698/2014 και 685/2015 (συμπληρωματική της πρώτης) Εισαγγελικές προτάσεις, στις οποίες το παρόν Συμβούλιο παραδεκτά αναφέρεται προς αποφυγήν άσκοπων επαναλήψεων, κατά το μέρος τους που αναφέρονται στην αξιόποινη πράξη της ψευδούς βεβαίωσης σε βαθμό κακούργηματος κατά συναιτουργία σε βάρος του Δημοσίου, υπό την ιδιαζόντως επιβαρυντική περίσταση της ιδιαίτερας μεγάλης αξίας του αντικειμένου του εγκλήματος. Επιπλέον των όσων διαλαμβάνονται στις ανωτέρω Εισαγγελικές προτάσεις, επισημαίνονται και τ' ακόλουθα: Κατά τη διάταξη

έννομες συνέπειες (Α. Μπουραπούλου, Ψευδής βεβαίωση, νόθευση κ.λπ., ΠοινΧρ 18/257 ε.π., Χρ. Δέδε, Ποινικό Δίκαιο, Ειδικό Μέρος, Εγκλήματα περί την υπηρεσία, σελ. 72 - Α.Π. 137/2014, Α.Π. 648/2014, Α.Π. 755/2014, Α.Π. 963/2014, Α.Π. 642/2014). Η «Ελληνική Στατιστική Αρχή» (ΕΛ.ΣΤΑΤ.) συνεστήθη με το άρθρο 10 του ν. 3832/2010 (Α' 38) ως ανεξάρτητη διοικητική αρχή, με σκοπό τη συστηματική - παραγωγή επισήμων στατιστικών και τη διενέργεια σχετικών επιστημονικών ερευνών και μελετών. Στο άρθρο 126 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώην άρθρο 104 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας) ορίζεται ότι: «1. Τα κράτη μέλη αποφεύγουν τα υπερβολικά δημοσιονομικά ελλείμματα. 2. Η Επιτροπή παρακολουθεί την εξέλιξη της δημοσιονομικής κατάστασης και το ύψος του δημοσίου χρέους στα κράτη μέλη προκειμένου να εντοπίζει τις μεγάλες αποκλίσεις. Ειδικότερα, εξετάζει την τήρηση της δημοσιονομικής πειθαρχίας, με βάση τα ακόλουθα δύο κριτήρια: α) κατά πόσον ο λόγος του προβλεπομένου ή υφισταμένου δημοσιονομικού ελλείμματος προς το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν υπερβαίνει μια τιμή αναφοράς ... β) κατά πόσον ο λόγος του δημοσίου χρέους προς το ακαθάριστο προϊόν υπερβαίνει μια τιμή αναφοράς ... Οι τιμές αναφοράς ορίζονται στο πρωτόκολλο για τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος, που προσαρτάται στις Συνθήκες. 3. ...». Στα δε άρθρα 1 του ανωτέρω Πρωτοκόλλου σχετικά με τη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος (αριθμ. 12) ορίζεται ότι «Οι τιμές αναφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 126, παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι οι εξής: 3% για τον λόγο μεταξύ του προβλεπομένου ή υφισταμένου δημοσιονομικού ελλείμματος και του ακαθάριστου εγχώριου

εμπορεύσιμων υπηρεσιών. 3. Το δημοσιονομικό έλλειμμα (πλεόνασμα) είναι η καθαρή λήψη (καθαρή χορήγηση) δανείων (EDP Β.9) του «δημόσιου τομέα» (S. 13), όπως ορίζεται στα ΕΣΛ 95. ... 4. ... 5. Το «δημόσιο χρέος» αποτελείται από την ονομαστική αξία όλων των ακαθάριστων τρεχουσών υποχρεώσεων του «δημόσιου τομέα» (S.1.3) στο τέλος τον έτους, με εξαίρεση τις υποχρεώσεις των οποίων τα αντίστοιχα χρηματοοικονομικά στοιχεία του ενεργητικού βρίσκονται στην κατοχή του «δημόσιου τομέα» (S.13) ...». Στο άρθρο 3 του ανωτέρω Κανονισμού προβλέπεται ότι «Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή (Eurostat) δύο φορές το χρόνο, την πρώτη φορά πριν από την 1η Απριλίου του τρέχοντος έτους (έτος ν) και τη δεύτερη φορά πριν από την 1η Οκτωβρίου του έτους ν, τα προϋπολογισθέντα και τα πραγματικά δημόσια ελλείμματα και το προϋπολογισθέν και το πραγματικό ύψος του δημόσιου χρέους τους. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή (Eurostat) για το ποιες εθνικές αρχές είναι, αρμόδιες για τη γνωστοποίηση στα πλαίσια της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος ...», ενώ στο άρθρο 16, όπως τροποποιήθηκε με τον Κανονισμό (ΕΕ) 679/2010 του Συμβουλίου της 26.7.2010 (ΕΕ L 198), ορίζεται ότι «1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα πραγματικά στοιχεία που γνωστοποιούνται στην Επιτροπή (Eurostat) παρέχονται σύμφωνα με τις αρχές που έχουν θεσπισθεί με το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 223/2009. Ως προς το θέμα αυτό, οι εθνικές στατιστικές υπηρεσίες οφείλουν να διασφαλίζουν ότι τα γνωστοποιούμενα στοιχεία είναι σύμφωνα με το άρθρο 1 του παρόντος κανονισμού και τους σχετικούς λογιστικούς κανόνες του ΕΣΛ 95 ... 2. ...». Περαιτέρω, με τον Κανονισμό (ΕΚ) 223/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Μαρτίου 2009 (ΕΕ L 87) θεσπίσθηκαν

λεπτομερή περιγραφή μιας συναλικής οικονομίας (δηλαδή περιφέρειας, χώρας ή ομάδας χωρών), των συνιστωσών της και των σχέσεων της με άλλες συνολικές οικονομίες». Στο Κεφάλαιο 2 του ΕΣΛ 1995 καθορίζονται οι θεσμικοί τομείς της οικονομίας κάθε χώρας, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και ο δημόσιος τομέας (Σ. 13). Ο δημόσιος τομέας υποδιαιρείται σε τέσσερις υποτομείς: α) κεντρική διοίκηση, β) διοίκηση ομόσπονδου κρατιδίου, γ) τοπική αυτοδιοίκηση και δ) οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης (παρ. 2.70). Σύμφωνα δε με τις παραγράφους 2.69 και 2.71 του Κεφαλαίου 2 του ΕΣΛ 1995, στον δημόσιο τομέα (και, συγκεκριμένα, στον υποτομέα της κεντρικής διοίκησης) υπάγονται και «τα μη κερδοσκοπικά ιδρύματα που αναγνωρίζονται ως ανεξάρτητα νομικά πρόσωπα, τα οποία είναι παραγωγοί λοιπού μη εμπορεύσιμου προϊόντος και ελέγχονται και κατά κύριο λόγο χρηματοδοτούνται από την κεντρική διοίκηση». 5. Επειδή, στο εσωτερικό δίκαιο, για την οριοθέτηση του δημοσίου τομέα σύμφωνα με τις ανωτέρω παρατεθείσες διατάξεις του ενωσιακού δικαίου, με το άρθρο 2 του ν. 3871/2010 (Α' 141) προστέθηκε άρθρο 1B στα ν. 2382/1995 (Α' 247) περί Δημοσίου Λογιστικού, με το οποίο ορίσθηκαν τα εξής : «1. Δημόσιος τομέας : περιλαμβάνει τη Γενική Κυβέρνηση και τις δημόσιες επιχειρήσεις κατά την έννοια των παραγράφων 1, 2 και 3, καθώς και τους δημόσιους οργανισμούς κατά την έννοια της παραγράφου 6 του άρθρου 1 του ν. 3429/2005 (ΦΕΚ 314 Α). 2. Γενική Κυβέρνηση : περιλαμβάνει την Κεντρική Κυβέρνηση, τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, πρώτου και δεύτερου βαθμού (ΟΤΑ), και τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης (ΟΚΑ), σύμφωνα με τα κριτήρια του Ευρωπαϊκού Συστήματος Λογαριασμών (ΕΣΟΛ). 3. Κεντρική Κυβέρνηση . περιλαμβάνει την Κεντρική Διοίκηση και τα νομικά πρόσωπα

των στοιχείων που απαιτούνται, μεταξύ άλλων, για την εφαρμογή του Πρωτοκόλλου σχετικά με την διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος, κατά τα οριζόμενα στον Κανονισμό 479/2009. Τα στοιχεία αυτά γνωστοποιούνται στην Eurostat τουλάχιστον δύο φορές τον χρόνο. Στο πλαίσιο των ανωτέρω αρμοδιοτήτων ανετέθη, επίσης, στην ΕΛ.ΣΤΑΤ., με το άρθρο 50 παρ. 1 περ. α του ν. 3943/2011, η κατάρτιση του Μητρώου Φορέων Γενικής Κυβέρνησης. Στο Μητρώο αυτό κατατάσσονται όλοι οι φορείς, τα στοιχεία της οικονομικής διαχείρισης των οποίων λαμβάνονται υπ' όψιν για τον προσδιορισμό του δημοσίου ελλείμματος και του δημοσίου χρέους, κατά τα οριζόμενα στον Κανονισμό 479/2009. Σύμφωνα δε με τις διατάξεις του άρθρου 1B του ν. 2362/1995, η Γενική Κυβέρνηση περιλαμβάνει την Κεντρική Κυβέρνηση, τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης και τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης, ενώ, περαιτέρω, ως προς την Κεντρική Κυβέρνηση ορίζεται ότι περιλαμβάνει τις κρατικές υπηρεσίες (Κεντρική Διοίκηση), τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου καθώς και τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ελέγχονται και χρηματοδοτούνται κυρίως από την Κεντρική Διοίκηση. Συνεπώς, οι φορείς που περιλαμβάνονται στον τομέα της Γενικής Κυβέρνησης καθορίζονται, κατ' αρχήν, στο νόμο. Για την κατάταξη, όμως, ενός νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου στον τομέα της Γενικής Κυβέρνησης απαιτείται προηγούμενη κρίση σχετικά με την συνδρομή των τασσόμενων στις οικείες διατάξεις κριτηρίων. Προκειμένου, δηλαδή, να υπαχθεί ένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου στον τομέα της Γενικής Κυβέρνησης, εξετάζεται αν το εν λόγω νομικό πρόσωπο ελέγχεται και χρηματοδοτείται κατά κύρια λόγο από την Κεντρική Διοίκηση. Η κατάταξη, συνεπώς, ενός νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου στο

προαναφέρθηκε, τα οικονομικά στοιχεία του εν λόγω Φορέα λαμβάνονται υπ' όψιν για τον καθορισμό του ύψους του δημοσίου ελλείμματος και του δημοσίου χρέους (ΣΤΕ 2497/2013). Η Ελλάδα μέχρι τη θέση σε ισχύ του ως άνω ιδρυτικού νόμου της ΕΛ.ΣΤΑΤ. (Μ. 3832/9-3-2010), συμμετείχε στο Ευρωπαϊκό Στατιστικό Σύστημα (ΕΣΣ) μέσω της Γενικής Γραμματείας Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας της Ελλάδας, που είχε συσταθεί με το ΠΑ 224/1986, υπαγόταν στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών και είχε την ευθύνη της συλλογής και επεξεργασίας στατιστικών της χώρας, για εθνικούς και ευρωπαϊκούς σκοπούς. Στο πλαίσιο αυτό το δημοσιονομικό έλλειμμα και το δημόσιο χρέος κάθε κράτους μέλους, εκφράζεται ως ποσοστό (%) επί του αντιστοιχού ακαθάριστου εγχωρίου προϊόντος (ΑΕΠ), βάσει κλασματικού αριθμού, με αριθμητή το έλλειμμα ή το χρέος και παρονομαστή το ΑΕΠ. Η Ελλάδα, που από τον Απρίλιο του 2009, με απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, ύστερα από εισήγηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής (ΕΕ), είχε ενταχθεί σε διαδικασία επιτήρησης λόγω «υπερβολικού ελλείμματος» (ΔΥΕ), οριζόμενου σε ποσοστό άνω του 3% του ΑΕΠ, βάσει του Συμφώνου Σταθερότητας μεταξύ των χωρών της Ευρωζώνης, αφού η Ελληνική Κυβέρνηση πριν από τις βουλευτικές εκλογές της 4-10-2009, στο πλαίσιο του σπασταλλέντος στην Επιτροπή Επικαιροποιημένου Προγράμματος Σταθερότητας και Ανάπτυξης, είχε περιλάβει ως στόχο (πρόβλεψη) δημοσιονομικού ελλείμματος «Γενικής Κυβέρνησης» (κύριου θεσμικού τομέα και βασικού κριτηρίου της πορείας των δημοσιονομικών δεδομένων κάθε χώρας, περιλαμβάνοντας όλους τους θεσμικούς φορείς που χρηματοδοτούνται από το Δημόσιο, κατά τις προβλέψεις του πρωτογενούς και παραγώγου δικαίου της ΕΕ) ποσοστού 3,7% του ΑΕΠ, βάσει της διαδικασίας αυτής (ΔΥΕ),

ΓΓΕΣΥΕ, βάσει συνυπαλογισμού νεότερων ταμειακών και δημοσιονομικών στοιχείων, ληφθέντων από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και την Τράπεζα της Ελλάδος, οικονομικών αποτελεσμάτων Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης (ΟΚΑ), εντασσόμενων στον τομέα της «Γενικής Κυβέρνησης» (ΙΚΑ, ΟΑΕΕ), προκυπτόντων από εκθέσεις των Διοικητών τους και οφειλών ΟΚΑ και Νοσοκομείων προς φαρμακευτικές εταιρίες. Στις 9-3-2010 τέθηκε σε ισχύ ο ιδρυτικός νόμος της ΕΛ.ΣΤΑΤ. (Ν. 3832/2010), ως ανεξάρτητης Διοικητικής Αρχής, υπαγόμενης, όπως προαναφέρθηκε, απευθείας στον έλεγχο της Βουλής, των Ελλήνων και εκούσης τις μέχρι τότε αρμοδιότητες της καταργηθείσας με τον ίδιο νόμο ΓΓΕΣΥΕ (άρθρα θ παρ. 1, 2, 10 παρ. 1, 2, 22 ν. 3832/2010, όπως ίσχυαν αρχικά). Ο νόμος αυτός προέβλεπε την ΕΛ.ΣΤΑΤ ως συλλογικό όργανο διοίκησης (εν είδει Διοικητικού Συμβουλίου), με εξουσιαστική σχέση με τους λοιπούς φορείς του Ελληνικού Στατιστικού Συστήματος (ΕΛΣΕ), που ορίζονταν ως τέτοιοι (αρμόδιοι ή υπόχρεοι συλλογής στατιστικών στοιχείων υποβαλλόμενων σ' αυτήν) με απόφασή της (άρθρα 13 παρ. 1,2, 10 παρ. 5 ν. 3832/2010, όπως ίσχυαν αρχικά). Πιο συγκεκριμένα, προβλεπόταν ότι η ΕΛ.ΣΤΑΤ. συγκροτείται από επτά (7) μέλη, ως εξής: α) τέσσερα μέλη, ένα από τα οποία οριζόταν ως Πρόεδρος και ένα ως Αντιπρόεδρος, εκλεγόμενα από τη διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής, με εισήγηση του Υπουργού Οικονομικών, ύστερα από δημόσια προκήρυξη, με πλειοψηφία 4/5 των μελών της, β) ένα μέλος υπαδεικνυόμενο από τον Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, γ) ένα μέλος οριζόμενο από τον Υπουργό Οικονομικών και δ) ένα μέλος οριζόμενο από τον Σύλλογο των Εργαζομένων στην ΕΛ.ΣΤΑΤ. Μετά δε την εκλογή του Προέδρου, του Αντιπροέδρου και των δύο μελών της

Τον Απρίλιο του 2010 και ενώ είχε τεθεί σε ισχύ ο ως άνω νόμος, η Ελλάδα, στο πλαίσιο της ΔΥΕ, γνωστοποίησε στην «EUROSTAT» επικαιροποιημένα στατιστικά στοιχεία, με εκτίμηση του δημοσιονομικού ελλείμματος για το έτος 2009 ανερχομένου κατ' αυτήν 13,6% του ΑΕΠ, μέσω του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Οικονομικών, ως ασκούντας τις αρμοδιότητες της νεοσυσταθείσας ΕΛ.ΣΤΑΤ., υπό το μεταβατικό καθεστώς του άρθρου 23 παρ. 1 ν. 3832/2010. Επίσης, τον ίδιο μήνα ο τότε Πρωθυπουργός της χώρας, επικαλούμενος επιγενόμενη και πλήρη αδυναμία περαιτέρω δανεισμού της, ανακοίνωσε την πολιτική απόφαση προσφυγής (υπαγωγής) στον νεοσυσταθέντα Διεθνή Μηχανισμό Στήριξης (ΔΝΤ, ΕΚΤ και ΕΕ), που ενεργοποιήθηκε με τη θέση σε ισχύ του ν. 3845/2010 (ΦΕΚ Α', 63/Β-3-2010). Στη συνέχεια, στις 2-8-2010 ολοκληρώθηκε η προβλεπόμενη στο άρθρο 12 ν. 3832/2010 διαδικασία συγκροτήσεως (εκλογής και διορισμού) του συλλογικού οργάνου της ΕΛ.ΣΤΑΤ., με τη δημοσίευση στην Ε.τ.Κ. της υπ' αριθμ. 7999/Α1-80-65 (ΦΕΚ 265/2-8-2010) αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών περί διορισμού του πρώτου ΔΣ της. Ως Πρόεδρος διορίστηκε ο κατηγορούμενος Ανδρέας Γεωργίου, ως Αντιπρόεδρος ο Νικ. Λογοθέτης και μέλος αυτού, μεταξύ άλλων, η Ζωή Γεωργαντά. Το ανωτέρω συλλογικό όργανο της ΕΛ.ΣΤΑΤ. συνήλθε σε συνεδρίαση τέσσερις (4) φορές ήτοι στις 3-8-2010, στις 3-9-2010, στις 20-9-2010 και στις 3-10-2010, χωρίς από τότε ο Πρόεδρος του να το συγκαλέσει σε άλλη συνεδρίαση, μαλλονάτι ήταν υποχρεωμένος προς τούτο, σύμφωνα με τις προεκτεθείσες αρχικές ρυθμίσεις του ν. 3832/2010. Από τα πρακτικά των ανωτέρω γενομένων συνεδριάσεων του ΔΣ της ΕΛ.ΣΤΑΤ. προκύπτει ότι αυτές εξαντλήθηκαν σε συζητήσεις για τον καθορισμό της ενδεδειγμένης λειτουργίας της ΕΛ.ΣΤΑΤ.

εγκρίσεως- πιστοποιήσεως από το ως άνω αρμόδιο (τότε όργανο, γνωστοποιήθηκαν στην Επιτροπή «EUROSTAT»), με αναθεωρημένο το δημοσιονομικό έλλειμμα (σε σχέση με τη γνωστοποιηθείσα εκτίμησή του, στο πλαίσιο της ΔΥΕ του Απριλίου 2010) και υπολογισμένο, πλέον, σε ποσοστό 15,4% του ΑΕΠ (υπό τη μορφή της οριστικής διαμορφώσεως και όχι προσωρινής εκτιμήσεως, όπως στην προηγούμενη ως άνω γνωστοποίηση του Απριλίου). Κατόπιν δε αναθεωρήσεως και του ίδιου του ΑΕΠ (ως παρονομαστή του κλάσματος, βάσει του οποίου εκφράζεται ποσοστιαίος το δημοσιονομικό έλλειμμα), το οριστικό μέγεθος του ελλείμματος της «Γενικής Κυβέρνησης» του έτους 2009, διαμορφώθηκε σε ποσοστό 15,8% επί του ΑΕΠ. Η ανωτέρω συμπεριφορά του Προέδρου της ΕΛ.ΣΤΑΤ. καταγγέλλθηκε, αρχικά, μεν από το τότε μέλος του συλλογικού της όργανου Ζωή Γεωργαντά, κατόπιν δε, στο στάδιο της παραγγελθείσας προκαταρκτικής εξέτασης, και από τους Νικ. Λαγοθέτη, τότε Αντιπρόεδρο της ΕΛ.ΣΤΑΤ., Νικ. Στρόμπλο, πρώην Προϊστάμενο της Δ/σης Εθνικών Λογαριασμών της ΕΛ.ΣΤΑΤ., και Εμμ. Κοντοπυράκη, γενικό Γραμματέα της ΕΣΥΕ του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών (δηλαδή της καταργηθείσας, με τη σύσταση της ΕΛ.ΣΤΑΤ., Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας), ως «τεχνητή» και «σκόπιμη» διάγκωση του δημοσιονομικού ελλείμματος και, συνακόλουθα, του δημοσίου χρέους της χώρας, με μεθοδολογημένη κατάργηση του συλλογικού όργανου της ΕΛ.ΣΤΑΤ. εκ μέρους του Προέδρου της προς τούτο, ως παραλείψαντος να συγκαλέσει αυτό μετά τις 3-10-2010, προκειμένου να επιτύχει την εμφάνιση του ως άνω "διογκωμένου" ποσοστού. Μάλιστα δε η Ζωή Γεωργαντά ισχυρίστηκε ότι το ως άνω αναθεωρημένο ποσοστό του δημοσιονομικού ελλείμματος (και συνακόλουθου δημόσιου

στατιστικών στοιχείων, με αναθεωρημένο - οριστικά υπολογισμένο το δημοσιονομικό έλλειμμα του έτους 2009, σε ποσοστό 15,4% του ΑΕΠ, εκ μέρους της ΕΛ.ΣΤΑΤ., διά του Προέδρου της, προς την «EUROSTAT», αποδόθηκε, με την ασκηθείσα πεινική δίωξη, ως κακούργηματική ψευδής βεβαίωση, με την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας ιθαζόντως επιβαρυντική περίσταση του άρθρου 1 παρ. 1 ν. 1608/1950, σε βάρος του Δημοσίου, τελεσθείσα κατά συναυτουργία από τους ως άνω κατηγορουμένους, υπό τις προαναφερόμενες ιδιότητες τους, ως διευθυντικών στελεχών της ΕΛ.ΣΤΑΤ., η δε συμπεριφορά του πρώτου κατηγορουμένου Ανδρέα Γεωργίου, συνιστάμενη, αφενός στην παράλειψη παραιτήσεώς του από την υπαλληλική θέση που κατείχε στο ΔΝΤ και στην παράλληλη διατήρησή της και μετά την εκλογή του ως Προέδρου της ΕΛ.ΣΤΑΤ και αφετέρου στη μετέπειτα δρομολόγηση της διαδικασίας γνωστοποίησης των επικαιροποιημένων δημοσιονομικών στατιστικών στοιχείων και του αναθεωρηθέντος δημοσιονομικού ελλείμματος της «Γενικής Κυβέρνησης» του έτους 2009, προς την «EUROSTAT», στα πλαίσια της ΔΥΕ Οκτωβρίου 2010 (γενομένης τον Νοέμβριο του 2010), χωρίς την τήρηση της τότε νομίμου διαδικασίας ενημέρωσης του συλλαγικού οργάνου της ΕΛ.ΣΤΑΤ και συναίνεσής του προς γνωστοποίηση - δημοσίευσή τους, κατά παράβαση των εκ των σχετικών διατάξεων του ν. 3832/2010 όπως τότε ίσχυε - υπηρεσιακού του καθήκοντος για σύγκλησή του σε συνεδρίαση προς τούτο, αποδόθηκε σ' αυτόν με την ίδια δίωξη, ως εξακολουθητική παράβαση καθήκοντος. Οι κατηγορούμενοι αρνούνται τις αποδιδόμενες σ' αυτούς αξιόποινες πράξεις ισχυριζόμενοι ότι η υπόψη γνωστοποίηση προς την «EUROSTAT» εκ μέρους της ΕΛ.ΣΤΑΤ επικαιροποιημένων δημοσιονομικών στοιχείων και

ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Πρωτοκόλλου, σχετικά με τη ΔΥΕ, του τροποποιητικού του ανωτέρω ΕΚ 878/2010, αναφορικά με την ποιότητα των στατιστικών στοιχείων στο πλαίσιο της ΔΥΕ και του ΕΚ 2223/1996, σχετικά με το Ευρωπαϊκό Σύστημα Εθνικών Λογαριασμών της Κοινότητας, ενσωματώντος το Ευρωπαϊκό Σύστημα Λογαριασμών (ΕΣΛ-95), που αποσκοπούν στη διασφάλιση της αμεροληψίας, της αξιοπιστίας και της αντικειμενικότητας σχετικά με την παραγωγή και την διάδοση των Ευρωπαϊκών Στατιστικών, σκοπό στον οποίο κατατείνει και η θεσμοθετημένη αρμοδιότητα της «EUROSTAT», να αξιολογεί την ποιότητα των στατιστικών στοιχείων των Εθνικών Στατιστικών Αρχών προς χρήση στο πλαίσιο της ΔΥΕ, να παρέχει διευκρινίσεις σ' αυτές για την ορθή εφαρμογή κανόνων του ΕΛΣ-95, να διατυπώνει επιφυλάξεις αναφορικά με τα στατιστικά δεδομένα έκαστου κράτους μέλους και να τροποποιεί αιτιολογημένα τα γνωστοποιούμενα στοιχεία, σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με τους ως άνω κανόνες και τις διευκρινίσεις-υποδείξεις της, ότι μετά τη γνωστοποίηση των δημοσιονομικών στοιχείων και του έχοντος χαρακτήρα προσωρινής εκτίμησης (άρθρο 3 του ΕΚ 479/2009) του δημοσιονομικού ελλείμματος και του ΑΕΠ του έτους 2009, υπολογισμού του ελλείμματος σε ποσοστό 13,6% του ΑΕΠ, στο πλαίσιο της ΔΥΕ του Απριλίου του 2010, η «EUROSTAT» διατύπωσε επιφυλάξεις σχετικά με τα περιεχόμενα στο θεσμικό τομέα της «Γενικής Κυβέρνησης» πλεονάσματα των ταμείων κοινωνικής ασφάλισης (ΟΚΑ), την επικαιροποίηση του ΦΓΚ και των εκτός του ανωτέρω θεσμικού ταμέα ταξινόμηση διαφόρων δημοσίων οργανισμών και την καταγραφή των συμφωνιών εκτός αγοράς (off market swaps), ότι μετά τις επιφυλάξεις αυτές, η ΕΛ.ΣΤΑΤ, στο πλαίσιο συμφωνηθέντος με την «EUROSTAT» κοινού

Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους (ΟΔΔΗΧ), σε συνεργασία με την «EUROSTAT», ότι η επικαιροποίηση των εν γένει δημοσιονομικών στοιχείων με την κρίσιμη γνωστοποίηση στο πλαίσιο της δεύτερης ΔΥΕ του 2010 -η οποία σύμφωνα με το ανωτέρω άρθρο 3 ΕΚ 479/2009 δεν αφορούσε μόνο στο έτος 2009, αλλά και στα προηγούμενα έτη, από το 2008 και εντεύθεν-, έγινε με βάση τα ακριβή οικονομικά αποτελέσματα από το κλείσιμο των λογαριασμών των διαφόρων δημοσίων θεσμικών φορέων, υπό την προαναφερόμενη έννοια, εφόσον τότε δηλαδή από τις αρχές Νοεμβρίου 2010, ήταν, πλέον, διαθέσιμη στην ΕΛ.ΣΤΑΤ. η έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου αναφορικά με τον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2009, σύμφωνα με το Ελληνικό Δημόσιο Λογιστικό Σύστημα, με συνέπεια την ορθή αντιστοίχιση των ταμειακών αποτελεσμάτων (εισπράξεων - πληρωμών) των φορέων της «Γενικής Κυβέρνησης», στα αντίστοιχα έτη (2006- 2009), η οποία επηρέασε αυξητικά το δημοσιονομικό έλλειμμα του 2009 και ότι η γενόμενη αναθεώρηση του ΑΕΠ, με συνέπεια τον οριστικό υπολογισμό του δημοσιονομικού ελλείμματος σε ποσοστό 15,4% του ΑΕΠ, συμπεριέλαβε ακριβώς τα ως άνω επικαιροποιημένα δημοσιονομικά αποτελέσματα, βάσει των συλλεγέντων πρωτογενών στατιστικών στοιχείων, ώστε να καταστεί δυνατή η εναρμόνιση τους με τις ανωτέρω διευκρινίσεις της «EUROSTAT» για την ορθή επεξεργασία τους προς επίτευξη των σκοπών της ΔΥΕ, και, τελικά, του ΕΣΣ. Από το ανωτέρω αποδεικτικό υλικό προέκυψαν τ' ακόλουθα : Οι αιτιάσεις που θεωρούν τεχνητά και σκόπιμα διογκωμένο το δημοσιονομικό έλλειμμα και το Δημόσιο χρέος της χώρας για το έτος 2009, λόγω μη εφαρμογής της ενδεδειγμένης και εφαρμοστέας στατιστικής μεθοδολογίας, ουσιαστικά στρέφονται κατά της ορθότητας των σχετικών στατιστικών μεθόδων που

«EUROSTAT», στο πλαίσιο της δεύτερης ΔΥΕ του 2010, που έγινε στα μέσα Νοεμβρίου του έτους αυτού και αναφερόμενη στο έτος 2009, δεν στοιχειοθετεί το έγκλημα αυτό, αφού δεν περιέχει βεβαίωση περιστατικού (ψευδή), υπό την έννοια του άρθρου 242 παρ. 1 Π.Κ., αλλά αξιολογικές κρίσεις και εκτιμήσεις, βάσει του κανονιστικού πλαισίου ασκήσεως της σχετικής αρμοδιότητας της ΕΛ.ΣΤΑΤ., ελεγχόμενες μόνο ως προς την ορθότητά τους ή μη και μη συνιστώσες γεγονότα, αφού δεν προέκυψε ότι οι αξιολογήσεις αυτές στηρίχθηκαν σε αναληθή στατιστικά μεγέθη (Α.Π. 2522/2003). Με βάση τα ανωτέρω εκτεθέντα δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις σε βάρος των κατηγορουμένων για την ανωτέρω αξιόποινη πράξη (ψευδής βεβαίωσης κατά συναυτουργία σε βάρος του Δημοσίου, υπό την ιδιαζόντως επιβαρυντική περίσταση της ιδιαίτερως μεγάλης αξίας του αντικειμένου του εγκλήματος), και, επομένως, γι' αυτήν δεν πρέπει να γίνει κατηγορία σε βάρος των τελευταίων». Όπως δε προκύπτει από το διατακτικό του προσβαλλόμενου βουλεύματος, το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών : «Αποφαινεται να μη γίνει κατηγορία κατά των κατηγορουμένων: 1) ΑΝΔΡΕΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ του ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ και της Μαρίας, κατοίκου Αθηνών (οδός Πειραιώς αρ. 46 και Επονητών), 2) ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΜΟΑΦΕΤΑ του Βαλεντίνου και της Ελένης- Μαρίας, κατοίκου Αθηνών (οδός Φυλασίων αρ. 13) και 3) ΑΘΑΝΑΣΙΑΣ ΞΕΝΑΚΗ του Θεόδωρου και της Ιουλίας, κατοίκου Π. Φαλήρου Αττικής (οδός Αγ. Αλεξάνδρου αρ. 77), για την αξιόποινη πράξη της ψευδούς βεβαίωσης κατά συναυτουργία σε βάρος του Δημοσίου, υπό την ιδιαζόντως επιβαρυντική περίσταση της ιδιαίτερως μεγάλης αξίας του αντικειμένου του εγκλήματος, πράξη που φέρεται ότι τελέστηκε στην Αθήνα τον Νοέμβριο του 2010». IV) Κατά το άρθρο 242 παρ. 1 και 3 του ΠΚ, όπως η παρ. 3 συμπληρώθηκε με τα άρθρα

αποδεικτική δύναμη, για ό,τι βεβαιώνεται στο περιεχόμενο του και γ) βεβαίωση στο έγγραφο αυτό ψευδούς γεγονότος το οποίο μπορεί να έχει έννομες συνέπειες. Έννομες συνέπειες υπάρχουν, όταν το έγγραφο έχει τη νομική δυνατότητα να αποδεικνύει τη γένεση, ύπαρξη, διατήρηση, αλλοίωση ή απώλεια ενός δικαιώματος ή έννομης σχέσης ή κατάστασης, δημόσιας ή ιδιωτικής φύσεως, ανεξαρτήτως αν οι ίδιες έννομες συνέπειες θα μπορούσαν να επέλθουν με τη βεβαίωση στο έγγραφο της πραγματικής κατάστασης. Υπακειμενικά, απαιτείται δόλος, ο οποίος συνίσταται στη γνώση του δράστη, έστω και με την έννοια του ενδεχόμενου δόλου, ότι ενεργεί υπό την ιδιότητα του υπαλλήλου εντός της καθ' ύλη και κατά τόπον αρμοδιότητάς του και ότι τα βεβαιούμενα γεγονότα είναι ψευδή και στη θέληση ή αποδοχή αυτού, να βεβαιώσει τα ψευδή περιστατικά, που μπορούν να έχουν έννομες συνέπειες. Το βεβαιούμενο περιστατικό πρέπει να είναι αντικειμενικά ψευδές, πράγμα που συμβαίνει, όταν δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα είτε, δηλαδή, το αναφερόμενο στο έγγραφο δεν είναι αληθινό, είτε δεν αναφέρεται σε αυτό αληθινό περιστατικό, το οποίο έπρεπε να αναφερθεί. Ως περιστατικό θεωρείται το γεγονός και δεν αρκεί στο έγγραφο απλώς να εκφέρονται αξιολογικές κρίσεις ή γνώμες ή εκτιμήσεις ή νομικοί συλλογισμοί ή ισχυρισμοί, έστω και αν αυτοί έχουν έννομες συνέπειες. Για την κακουργηματική μορφή της ψευδούς βεβαίωσης απαιτείται, κατά την παρ. 3 του άρθρου 242 Π.Κ., όχι μόνο σκοπός του υπαίτιου να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον αθέμιτο όφελος ή να βλάψει άλλον παράνομα, αλλά και το συνολικό όφελος ή η συνολική βλάβη, να υπερβαίνει το ποσό των 120.000 ευρώ. Επί τέλεσης κατ' εξακολούθηση του εγκλήματος τούτου, οι επιμέρους πράξεις του κατηγορουμένου πρέπει να αποβλέπουν

γεγονός είναι αυτά που ισχύει διυποκειμενικά ως αληθές, αυτά που έχει αντικειμενικοποιηθεί και αποκρυσταλλωθεί ως μια σταθερή βάση στη γνωστική αναζήτηση και ανθρώπινη επικοινωνία, ό,τι ανήκει στα τρέχον γνωστικό υπόβαθρο. Η διάταξη του άρθρου 242 § 1 Π.Κ. τιμωρεί το δημόσιο υπάλληλο, γιατί περιβάλλει με δημόσια πίστη, επενδύει με αυξημένη αποδεικτική ισχύ μια γνώση σχετικά με κάτι, παρουσιάζοντάς την ως «βεβαιωμένη», ως διυποκειμενικά ισχύουσα, χωρίς να είναι. Το κρίσιμο στοιχείο βρίσκεται στον όρο «βεβαιώνεται». Ο υπάλληλος δεν παρουσιάζει σ' ένα δημόσιο έγγραφο ούτε αμφισβητούμενα πράγματα, ούτε τις δικές του εκτιμήσεις, προσωπικές θέσεις ή επιλογές, ούτε κρίνει ως δικαιοδοτικό όργανο (όπως π.χ. λειτουργεί ένα δικαστήριο) αν και κατά πόσο συντρέχουν σε μια συγκεκριμένη περίπτωση οι προϋποθέσεις, όπως αυτές καθορίζονται από νομικούς κανόνες, οδηγίες, αναγνωρισμένες προδιαγραφές και θεσμικά πλαίσια λειτουργίας ενός τομέα δραστηριότητας. Αντίθετα, «καταγράφει» κάτι ως ισχύον διυποκειμενικά, ως αναγνωρισμένο αντικειμενικά στο πλαίσιο των κανόνων επικοινωνίας μιας κοινότητας και των κοινών πολιτιστικών της αναφορών και εμπειριών, έστω και αν αυτή η «καταγραφή» δεν είναι μια απλή περιγραφή της αντικειμενικότητας, όπως τη θέλει ο απλαϊκός ρεαλισμός, ως ξένη, δηλαδή, προς κάθε κρίση. Συμπερασματικά, γεγονός δεν είναι μόνο ό,τι μπορεί να αποτυπωθεί απλώς ως έχει, χωρίς να προκύπτει από κάτι άλλο (ένα άλλο γεγονός) μέσω των κανόνων της λογικής επεξεργασίας, των απαγωγικών και επαγωγικών συμπερασμάτων. Ο συλλογισμός δεν είναι ξένος προς τα γεγονότα και το συμπέρασμα ενός συλλογισμού μπορεί να είναι γεγονός. Αλλιώς, η λογική συνέπεια από γεγονότα δεν μπορεί να είναι αξιολογικές

επίτευξη τους. V. Σύμφωνα με όσα παραπάνω, στο υπό στοιχ. III, αναφέρονται, (δηλαδή, το εκεί αναγραφόμενο μέρος του σκεπτικού και διατακτικού του προσβαλλόμενου βουλεύματος), προκύπτει ότι το Συμβούλιο Εφετών, δεν διέλαβε σε αυτό, κατά την προαναφερθείσα έννοια, ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, ενώ εισέτι ευθέως και εκ πλαγίου παραβίασε τις εφαρμοσθείσες ουσιαστικές διατάξεις του άρθρου 242 § 3-1 Π.Κ. Ειδικότερα, το μέρος του σκεπτικού, που αναφέρεται στην εκτίμηση του «αποδεικτικού υλικού», σχετικά με το ως άνω έγκλημα της ψευδούς βεβαίωσης και με την μη τέλεσή του από τους κατηγορούμενους εκτείνεται από το 63^ο φύλλο του προσβαλλόμενου βουλεύματος (1η σελίδα αυτού, 5η σειρά από το τέλος) μέχρι το 64^ο φύλλο (1η σελίδα αυτού, 16 πρώτες σειρές). Σ' αυτό συμπυκνώνεται η άποψη, ότι η ΔΥΕ [Διαδικασία (επιτήρησης λόγω) Υπερβολικού Ελλείμματος] του 2010, που έγινε στα μέσα Νοεμβρίου 2010 και που απεστάλη στη EUROSTAT και αναφερόταν στο έτος 2009, δε στοιχειοθετεί το έγκλημα της ψευδούς βεβαίωσης, αφού δεν περιέχει βεβαίωση (ψευδή) περιστατικού, υπό την έννοια του άρθρου 242 § 1 Π.Κ., αλλά αξιολογικές κρίσεις και εκτιμήσεις, βάσει του κανονιστικού πλαισίου ασκήσεως της σχετικής αρμοδιότητας της ΕΛ.ΣΤΑΤ., ελεγχόμενες μόνο ως προς την ορθότητα τους ή μη και μη συνιστώσες γεγονότα, αφού δεν προέκυψε ότι οι αξιολογήσεις αυτές στηρίχθηκαν σε αναληθή στατιστικά μεγέθη. Ειδικότερα δε, δέχεται το Συμβούλιο ότι οι αιτιάσεις, που θεωρούν τεχνητά και σκόπιμα διογκωμένο το δημοσιονομικό έλλειμμα και το δημόσιο χρέος της Χώρας για το έτος 2009, λόγω μη εφαρμογής της ενδεδειγμένης και εφαρμοστέας στατιστικής μεθοδολογίας, ουσιαστικά στρέφονται κατά της ορθότητας των σχετικών στατιστικών μεθόδων, που εφαρμόστηκαν και

των εκ διαμέτρου αντιθέτων απόψεων των προαναφερθέντων μαρτύρων που στηρίζουν την κατηγορία αφενός και των κατηγορουμένων αφετέρου για το ζήτημα αυτό, αλλά και του γεγονότος ότι η σχετική κατηγορία συνάπτεται με εξειδικευμένα θέματα οικονομικής φύσεως και επιπλέον ότι δεν διευκρινίσθηκαν επαρκώς κατά την διενεργηθείσα κυρία ανάκριση τα ζητήματα αυτά, όπως και εκείνα που αφορούν την παράβαση καθήκοντος που αποδίδεται στον πρώτα κατηγορούμενο, το Συμβούλιο κρίνει αναγκαία την αναβολή της απόφασης επί των πιο πάνω κατηγοριών και τη διενέργεια περαιτέρω κυρίας ανάκρισης, ώστε να εξαντληθεί κάθε δυνατότητα διερεύνησης όλων των πτυχών της υπόθεσης από τις οποίες θα μπορούσε να σχηματισθεί επαρκώς θεμελιωμένη δικαστική κρίση. Ειδικότερα, το Συμβούλιο κρίνει αναγκαίο: α) να κληθούν και να εξεταστούν εκ νέου, οι μάρτυρες Νικόλαος Στρόμπλος και Εμμανουήλ Κοντοπυράκης, οι οποίοι με βάση τα σχετικά στοιχεία της δικογραφίας που θα τους τεθούν υπόψη και με τις ιδιότητες που προαναφέρθηκαν να αναφερθούν αναλυτικά, σε συμπλήρωση των ήδη κατατεθέντων από τους ίδιους, σε όλα ανεξαιρέτως τα στοιχεία που περιελήφθησαν ώστε να χωρήσει αναθεώρηση του ελλείμματος για το έτος 2009 από 13,6% σε 15,4% επί του ΑΕΠ, το δικαιολογημένο ή μη της συμπερίληψής τους στο έλλειμμα και σε περίπτωση που το έλλειμμα δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα, ποιο έπρεπε να είναι το πραγματικό έλλειμμα της περιόδου αυτής και τέλος αν μπορούσε να προκληθεί και ποια στο Δημόσιο ζημία από τυχόν τεχνητή διόγκωση του δημοσιονομικού ελλείμματος της χώρας, β) να κληθούν οι κατηγορούμενοι προς απολογία, η οποία αποτελεί κεφαλαιώδη ανακριτική πράξη και εκτός από τον χαρακτήρα της ως υπερασπιστικού μέσου αποτελεί και σημαντικό

Συγκεκριμένα : Α) Σε σχέση με την ταξινόμηση των 17 ΔΕΚΟ στον τομέα της Γενικής Κυβέρνησης (Δημόσιος τομέας), στην κατάθεσή του, ο Νικόλαος Στρόμπλος αναφέρει συγκεκριμένα, ότι χρησιμοποιήθηκαν εν γνώσει των κατηγορούμενων λανθασμένα στοιχεία για την αναταξινόμηση (λογιστική μεταφορά) των 17 ΔΕΚΟ από τον τομέα των Μη-Χρηματοπιστωτικών Οργανισμών στον τομέα της Γενικής Κυβέρνησης. Δηλαδή, καταθέτει, ότι πραγματοποιήθηκε παραποίηση στοιχείων εκτός από την παραποίηση των στατιστικών μεθοδολογιών με την παραβίαση του Κανονισμού ΕΚ 2223/1996 που περιλαμβάνει το ESA95. Συγκεκριμένα, ο Νικόλαος Στρόμπλος καταθέτει ότι τα στοιχεία, που χρησιμοποιήθηκαν για την αξιολόγηση του κριτηρίου 50%, δεν ήταν αυτά που έπρεπε να έχουν χρησιμοποιηθεί σύμφωνα με τις απαιτούμενες Ευρωπαϊκές έρευνες SBS - Structure Business Surveys, που απαιτούνται από το Ενωσιακό Δίκαιο. Επί λέξει ο Νικόλαος Στρόμπλος κατέθεσε: «Αυτές οι στατιστικές έρευνες περιλαμβάνουν εξειδικευμένους ορισμούς για τα στοιχεία, τις μεταβλητές, καθώς και την ποιότητα των στοιχείων αυτών. Οι έρευνες αυτές κατά την γνωστοποίηση της 10-11-2010 δεν ήταν διαθέσιμες για τα έτη 2005 έως και 2009, δεδομένου ότι οι κανονισμοί που τις προβλέπουν δίνουν χρονικό περιθώριο συγκέντρωσής τους σε μεταγενέστερο χρόνο. Αυτό σημαίνει ότι όταν κάποιος ζητεί τη διερεύνηση στοιχείων οικονομικών μεταβλητών (πωλήσεις, κόστος, ενδιάμεση ανάλωση κλπ) για ατομικές επιχειρήσεις που αφορούν τα έτη 2005 έως και 2009, θα έπρεπε η ΕΛ.ΣΤΑΤ. να έχει στα χέρια της τις έρευνες SBS για τις αντίστοιχες επιχειρήσεις. Στις 10-9-2010 (ημερομηνία που ο πρώτος κατηγορούμενος απομάκρυνε τον Νικόλαο Στρόμπλο από την Διεύθυνση Εθνικών Λογαριασμών επειδή εξέφρασε τις αμφισβητήσεις

υπάρχει». Τα πρωτογενή ιδιωτικοοικονομικά στοιχεία δεν αμφισβητούνται εφόσον υπάρχουν, αλλά το ζήτημα είναι ότι τέτοια στοιχεία δεν είναι τα απαιτούμενα για τον ορθό υπολογισμό εθνικολογιστικών μεταβλητών και δη τέτοιων εθνικολογιστικών μεταβλητών όπως είναι το δημόσιο έλλειμμα και χρέος. Καθήκον του Στατιστικού επιστήμονα εμπειρογνώμονα - όπως ήταν τα Μέλη του Επιταμελούς Δ.Σ. της ΕΛ.ΣΤΑΤ. κατά το επίδικο χρονικό διάστημα και του Εθνικολογιστή Νικόλαου Στρόμπλου είναι να επεξεργαστούν σύμφωνα με τους Ευρωπαϊκούς Κανονισμούς τα στοιχεία αυτά, να τα ελέγξουν για την καλή ποιότητά τους και να προβούν στις απαιτούμενες μεθοδολογικές ρυθμίσεις, προκειμένου αυτά να ανταποκρίνονται στον Κανονισμό ESA95 που περιλαμβάνεται στον Κανονισμό ΕΚ 2223/1996, και τον Κώδικα Ορθής Πρακτικής για τις Ευρωπαϊκές Στατιστικές του 2005 (βλ. ως άνω κατάθεση Νικολάου Στρόμπλου, σελ. 4). Επίσης, δε θα υπήρχε ο διαχωρισμός των διαφόρων τομέων των Εθνικών Λογαριασμών, όπως τομέας Γενικής Κυβέρνησης, τομέας Νοικοκυριών, τομέας Μη -Χρηματοπιστωτικών Οργανισμών κλπ., ούτε θα υπήρχαν κριτήρια ένταξης των οικονομικών οντοτήτων τους. Άλλη περίπτωση παραποίησης των στατιστικών στοιχείων που χρησιμοποιήθηκαν για να υπολογιστεί ένα ουσιαστικά ψευδώς διογκωμένο δημόσιο έλλειμμα για το έτος 2009 είναι η στατιστική αντιμετώπιση των εισφορών του Δημοσίου προς τον ΟΣΕ. Δεν εξετάστηκε από τους κατηγορούμενους εάν το εισόδημα που μεταβιβάζεται από το Δημόσιο στον ΟΣΕ μπορεί να χαρακτηριστεί ως αντίτιμο πωλήσεων του ΟΣΕ τροποποιώντας ανάλογα το κριτήριο του 50% για την ένταξη στην Γενική Κυβέρνηση. Η εξέταση αυτή επιβάλλεται από την παρ. 3.33 του ESA95 αλλά δεν έγινε. Αυτό που έγινε στο πλαίσιο της ΔΥΕ του Νοεμβρίου 2010 ήταν ότι

καταλήξει ότι τα κριτήρια του 50% δεν πληρούνταν για έξι από τις επτά διερευνηθείσες ΔΕΚΟ, οι οποίες επομένως δεν έπρεπε να ανασταξινομηθούν στον τομέα της Γενικής Κυβέρνησης. Η αναγκαιότητα εκπόνησης μελέτης συνάγεται από την παράγραφο 3.33 του ESA95, και από το άρθρο 6 παρ. 2 του Κανονισμού 479/2009, σύμφωνα με το οποίο σημαντικές αναθεωρήσεις των στοιχείων του ελλείμματος, που έχουν ήδη γνωσταποιηθεί, πρέπει να τεκμηριώνονται δεόντως. Μελέτη, όμως, δεν εκπονήθηκε από την ΕΛ.ΣΤΑΤ. για τον ορθό υπολογισμό του δημοσίου ελλείμματος και χρέους του 2009 όπως φαίνεται και από τους ισχυρισμούς του πρώτου κατηγορούμενου, που έχουν ως ακολούθως: «Οι μελέτες συνιστούν μη επιβαλλόμενη ανύπαρκτη πρακτική και μη συνήθη διαδικασία, δεδομένου ότι ο υπολογισμός του ελλείμματος και του χρέους της Γενικής Κυβέρνησης αποτελεί μία ζωντανή εξελικτική διαδικασία που προβλέπεται επακριβώς από τους Ευρωπαϊκούς Κανονισμούς», (βλ. φύλλο 52^ο Βουλεύματος 1212/2014). Σχετικά με τους παραπάνω ισχυρισμούς του πρώτου κατηγορουμένου, οι μάρτυρες Ζωή Γεωργαντά και Νικόλαος Λογοθέτης στο Επικαιροποιημένο Συμπληρωματικό Υπομνήμά τους στον 8^ο Ειδικό Ανακριτή, αναφέρουν: «Η δήλωση αυτή είναι τουλάχιστον αστεία. Όλα τα Εγχειρίδια και οι Οδηγίες της Eurostat για την εφαρμογή της μεθοδολογίας ESA95 τονίζουν την ανάγκη διερεύνησης πολύπλοκων ζητημάτων, όπως είναι η διερεύνηση της ισχύος του πολύπλοκου συστήματος κριτηρίων ταξινόμησης, που διαφοροποιούνται από χώρα σε χώρα και καλούν τους εθνικούς εμπειρογνώμονες να εξετάζουν ακόμα και τις επιμέρους συναλλαγές μία-μία προκειμένου να προβούν σε ταξινόμηση των οικονομικών μονάδων και των επιμέρους συναλλαγών τους. Είναι τουλάχιστον αφελές να

κοινοποιήσεις το πλεόνασμα για το 2009 αναθεωρήθηκε προς τα πάνω και έφθασε τα 2,127 δισεκ. ευρώ. Δηλαδή, για το έτος 2009 αποκρύφτηκε, από τους κατηγορούμενους, πλεόνασμα των ΝΠΔΔ ίσο με 2 δισεκ. ευρώ στην κοινοποίηση ΔΥΕ του Νοεμβρίου 2010, ήτοι έλαβε χώρα ψευδής βεβαίωση. Ο παρακάτω πίνακας κατατέθηκε στον 8^ο Ειδικό Ανακριτή, αλλά και αναγράφεται στο Έπικαιροποιημένο Συμπληρωματικό Υπόμνημα της Ζωής Γεωργαντά και του Νικολάου Λαγοθέτη που κατατέθηκε στον 8^ο Ειδικό Ανακριτή : Αναθεωρήσεις Πλεονάσματος(+)/Ελείμματος(-) ΝΠΔΔ για το έτος 2009

Δήλωση Υπερβολικού Δηλωθέν από την ΕΛΣΤΑΤ

Ελλείμματος πλεόνασμα ΝΠΔΔ (εκατ ευρώ)

Ημερομηνία: 08/11/2010 125

Ημερομηνία: 13/04/2011 650

Ημερομηνία: 12/10/2011 2.020

Ημερομηνία: 18/04/2012 2,119

Ημερομηνία: 08/10/2012 2.120

Ημερομηνία: 09/04/2013 2.120

Ημερομηνία: 09/10/2013 2.127

Ο Νικ. Στρόμπλος στην ως άνω κατάθεσή του στον 8^ο Ειδικό Ανακριτή, αναφέρει ότι οι παραπάνω γιγαντιαίες αναθεωρήσεις, εκ μέρους των κατηγορούμενων, των πλεονασμάτων των ΝΠΔΔ, που απέκρυψαν δεκαεπταπλάσια πλεονάσματα από το δημόσιο έλλειμμα του 2009, συντέλεσαν στην τεχνητή διόγκωσή του. Σε σχέση με την κατηγορία των ΝΠΔΔ (ΝΠΙΔ και άλλες εταιρικές μορφές) επισημαίνεται ότι πολλές από αυτές τις εταιρίες έχουν προσφύγει στο ΣΤΕ κατηγορώντας την ΕΛ.ΣΤΑΤ ότι παράνομα ταξινομήθηκαν στην Γενική Κυβέρνηση.

Μουσικής στην Γενική Κυβέρνηση από την ΕΛ.ΣΤΑΤ. Από τα παραπάνω συνάγεται ότι και η περίπτωση αυτή των ΝΠΛΔ δεν αποτελεί καξιολόγηση αναληθών στατιστικών μεγεθών» όπως αναφέρεται στην πρώτη σελίδα 64ου φύλλου του ως άνω βουλεύματος (1149/2015), αλλά συνιστά πραγματικό περιστατικό, που θεμελιώνει την αξιόποινη πράξη της ψευδούς βεβαίωσης από τους κατηγορούμενους. Γ) Όσον αφορά τις νοσοκομειακές δαπάνες, αναφέρονται παρακάτω τα πραγματικά περιστατικά που δεν εκτέθηκαν στο ως άνω βούλευμα με ορισμένο και συγκεκριμένο τρόπο, παράτι προκύπτει πως έχουν λεπτομερώς αναφερθεί από τους ως άνω μάρτυρες, οι οποίοι ισχυρίζονται ότι οι δαπάνες αυτές (νοσοκομειακές) επιβάρυναν το δημόσιο έλλειμμα και χρέος του 2009 κατά παράβαση της μεθοδολογίας ESA95, κατά παράβαση του Ευρωπαϊκού Δικαίου σε βάρος της Ελλάδας από τους κατηγορούμενους: Όπως προέκυψε από την κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Οικονομικών τον Αύγουστο 2010 (έχει κατατεθεί το σχετικό Δελτίο στον 8° Ειδικό Ανακριτή, βλ. σελ. 14-15 της κατάθεσης Νικολάου Στρόμπλου, αλλά και ενότητα IV.3.B του Επικαιροποιημένου Συμπληρωματικού Υπομνήματος της Ζωής Γεωργαντά και του Νικολάου Λογοθέτη στον 8° Ειδικό Ανακριτή), τα ποσά που αφορούσαν εκκρεμούντα χρέη Δημόσιων Νοσοκομείων, θα έπρεπε να μειωθούν κατά τα ποσά της έκπτωσης η οποία επιβαλλόταν στα ομόλογα, που εδίδοντο ως αντάλλαγμα στους προμηθευτές των φαρμάκων γ' αυτές τις εκκρεμούσες υποχρεώσεις των ετών 2008 έως και 2009. Συγκεκριμένα, οι αντίστοιχες μειώσεις ήταν 12%- 14% για την αξία των

Σε σχέση με τα off market swaps και το swap της Goldman Sachs το ως άνω βούλευμα αγνόησε τελείως αποδεικτικά στοιχεία, που αναφέραν, ότι αυτό που συνέβη με ΔΥΕ Νοεμβρίου 2010, συνέβη κατ' εξαίρεση για την Ελλάδα όπου καταχωρήθηκε για πρώτη φορά τέτοιου είδους σουάπ στο δημόσιο χρέος και έλλειμμα της χώρας, αναδρομικά, και κατ' εξαίρεση (για την Ελλάδα) ανάμεσα σε όλα τα άλλα κράτη-μέλη της ΕΕ που είχαν συνάψει παρόμοια σουάπς (βλ. κατάθεση Νικολάου Στρόμπλου, σελ. 13-14, ανωμοτί κατάθεση Ζωής Γεωργαντά, σελ. 3, αλλά και ενότητα 1V.3.Ε του Επικαιροποιημένου Συμπληρωματικού Υπαρνήματος της Ζωής Γεωργαντά και του Νικολάου Λαγοθέτη στον 8° Ειδικό Ανακριτή). Ειδικότερα στο ως άνω Επικαιροποιημένο Υπόμνημα προς τον 8° Ειδικό Ανακριτή αναγράφεται: «1Υ.3.Γ. Διόγκωση με το SWAP της Goldman Sachs επί πρωθυπουργίας κ. Σημίτη με 5,342 € δισεκ. λόγω αδιαπραγμάτευτης ένταξης στις δαπάνες του τομέα της γενικής κυβέρνησης κονδυλίου που αντιστοιχούσε σε τμήμα της αξίας του SWAP 2001 που δεν έπρεπε να καταχωρηθεί ούτε στο 2009, αλλά ούτε και σε προηγούμενα έτη Σημειώνεται ότι η μονοπρόσωπη ΕΛ.ΣΤΑΤ επιβάρυνε το δημόσιο χρέος με 21 δισεκατ. ευρώ ποσά που κατένειμε αυθαίρετα και εγκληματικά, σε τέσσερα έτη, 2006, 2007, 2008 και 2009, που, όπως φαίνεται από τα γεγονότα, ήταν αποτέλεσμα τυφλής αποδοχής της πρότασης της Κομισιόν και της Eurostat για την αναδρομική επιβάρυνση του δημοσίου χρέους με κονδύλι του 2001 που έγινε κατ' εξαίρεση ΜΟΝΟΝ». Επίσης, στην κατάθεσή του στον ίδιο

ορθότητα των στατιστικών μεθόδων είναι προϊόν σειράς εκτιμητικών κρίσεων και ότι οι συνακόλουθοι αυτών των εκτιμητικών κρίσεων υπολογισμοί δεν αμφισβητήθηκαν. Οι υπολογισμοί των επίσημων στατιστικών σε καμία περίπτωση δεν είναι προϊόντα κάποιων αόριστων κρίσεων, αλλά είναι προϊόντα επιστημονικών υπολογισμών που βασίζονται στην κατάλληλη στατιστική και εθνικολογιστική επεξεργασία των στατιστικών στοιχείων όπως αυτά ορίζονται στο Ενωσιακό Δίκαιο (Κανονισμό ΕΚ 2223/1996 που περιλαμβάνει το ESA95, συγκεκριμένες Ευρωπαϊκές και Διεθνείς Οδηγίες, Κανονισμούς ποιότητας, κλπ.) και η στατιστική μεθοδολογία δεν μια απλή λέξη, αλλά σοβαρός επιστημονικός κλάδος που απαιτεί εξειδικευμένες σπουδές και τεράστια πρακτική εμπειρία. Άλλωστε, η ορθότητα των στατιστικών μεθόδων, που υιοθετήθηκαν από τους κατηγορούμενους, αμφισβητήθηκαν έντονα από τους βασικούς μάρτυρες Ζωή Γεωργοντά, Στατιστικό Επιστήμονα, Καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Μακεδονίας και πρώην Μέλος του ΔΣ της ΕΛ.ΣΤΑΤ, Νικόλαο Λαγοθέτη, Στατιστικό Επιστήμονα και πρώην Αντιπρόεδρο της ΕΛ.ΣΤΑΤ, Ερμανουήλ Κοντοπυράκη, Καθηγητή Στατιστικής στο Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης και πρώην ΓΓ της Στατιστικής Υπηρεσίας, πριν δημιουργηθεί η ΕΛ.ΣΤΑΤ, Νικόλαο Στρόμπλο, υπηρεσιακό στέλεχος της ΕΛ.ΣΤΑΤ επί σειρά ετών και Διευθυντή Εθνικών Λογαριασμών, ο οποίος απομακρύνθηκε άμεσα μετά την αμφισβήτηση, που εξέφρασε όχι μόνον κατά των μεθόδων αλλά και των λανθασμένων στοιχείων, που χρησιμοποίησαν οι

Σύνολο Ζημίας του Ελληνικού Δημοσίου		
Περιγραφή Ποσά σε δισεκατ. ευρώ		
Χρεολύσια μακροχρόνιου υπερδανεισμού	119,580	
Τόκοι μακροχρόνιου υπερδανεισμού	4,800	
Χρεολύσια βραχυχρόνιου υπερδανεισμού	48,200	
Τόκοι βραχυχρόνιου δανεισμού	0,770	
Κούρεμα Αποθεματικών Ασφαλιστικών Ταμείων	18,920	
Κούρεμα Πανεπιστημιακών		Αποθεματικών
Πανεπιστημίων	0,979	
Διαφυγόντα έσοδα	18,698	
ΣΥΝΟΛΟ	209,945 ή 210	

Η αναλυτική θεμελίωση των υπολογισμών κατ' αυτούς έχει κατατεθεί με όλα τα σχετικά παραστατικά κατά την προκαταρκτική και κυρία ανάκριση ενόρκως και ανωμοτί στον 8° Ειδικό Ανακριτή, που διεκπεραίωσε την περαιτέρω κυρία ανάκριση. Αναφέρεται δε εσφαλμένα στο βούλευμα 1149/2014, πρώτη σελίδα 60ου φύλλου, ότι η Ζωή Γεωργαντά αποτίμησε τη βλάβη του Ελληνικού Δημοσίου στο ύψος των 27,914 δις, ευρώ. Το ποσό αυτό είναι η κατ' αυτήν ψευδής διόγκωση του δημοσίου χρέους του 2009 που εσφαλμένα θεωρήθηκε ως η ζημία, η οποία (ζημία) ανέρχεται σε 209,945 δισεκ. ευρώ, όπως φαίνεται στον παραπάνω πίνακα. Τέλος, όσον αφορά το σκεπτικό του ως άνω βουλεύματος με την ακόλουθη επισήμανση: «... τα έτη 2004-2010 η EUROSTAT εξέφραζε διαρκώς επιφυλάξεις για την πιστότητα των δημοσιονομικών στοιχείων της Ελλάδας, ενώ δεν διατύπωσε καμιά επιφύλαξη για την τελευταία αναθεωρημένη αποστολή προς αυτή από την ΕΛ.ΣΤΑΤ για

κρίσεις, όπως εν προκειμένω εσφαλμένα έκρινε το προσβαλλόμενο βούλευμα. Τέλος, το προσβαλλόμενο βούλευμα δεν έχει την ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, με αποτέλεσμα την ίδρυση του σχετικού λόγου αναίρεσης, αφού έχει παντελώς αγνοήσει εισφερθέντα κατά την προκαταρκτική εξέταση, κύρια ανάκριση και κυρίως την περαιτέρω κύρια ανάκριση αποδεικτικά στοιχεία και έχει κάνει επιλεκτική χρήση αποδεικτικών στοιχείων σε σχέση με τις παραδοχές του σχετικά και με την πλήρωση της αντικειμενικής και την υποκειμενικής υπόστασης του ως άνω εγκλήματος. Πρέπει, συνεπώς, το βούλευμα αυτό να αναιρεθεί εν μέρει και μόνο ως προς το ότι το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών απεφάνθη να μη γίνει κατηγορία κατά των κατηγορουμένων : 1) Ανδρέα ΓΕΩΡΓΙΟΥ του Βασιλείου, κατοίκου Αθηνών (οδός Πειραιώς αρ. 46 και Επονητών), 2) Κωνσταντίνου ΜΟΛΦΕΤΑ του Βαλεντίνου, κατοίκου Αθηνών (οδός Φυλασίων αρ. 13) και 3) Αθανασίας ΞΕΝΑΚΗ του Θεοδώρου, κατοίκου Παλαιού Φαλήρου Αττικής (οδός Αγ. Αλεξάνδρου αρ. 77) για ψευδή βεβαίωση κατά συναυτουργία σε βάρος του Δημοσίου, υπό την ιδιαζόντως επιβαρυντική περίπτωση της ιδιαίτερας μεγάλης αξίας του αντικειμένου του εγκλήματος (άρθρα 13^{οι}, 45, 242 § 3-1, 283 Α, Π.Κ. σε συνδ. με άρθρ. 1 Ν. 1608/1950) και σύμφωνα με το άρθρο 485 Κ.Π.Δ. και κατ' ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 518 - 519 Κ.Π.Δ., να παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα κρίση στο ίδιο Συμβούλιο Εφετών, που θα συγκρατηθεί από άλλους δικαστές, εκτός από εκείνους που ήδη συμμετείχαν. Υστερα από αυτά συντάχθηκε η έκθεση αυτή αναιρέσεως, η οποία,

αναφερόμενες στο άρθρο 1 του Ν. 1608/1950 αξιόποινες πράξεις, αποφασίζει αμετακλήτως, καθόσον ο όρος «αμετακλήτως» στην ως άνω περίπτωση του άρθρου 308 παρ.1 εδ. γ' και δ' Κ.Ποιν.Δ., δεν περιορίζει την αναιρετική δικαιοδοσία του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, ήτοι το δικαίωμά του για την άσκηση αναίρεσης κατά του παραπάνω βουλεύματος του Συμβουλίου Εφετών. Και τούτα γιατί ναι μεν σκοπός της παραπάνω διάταξης είναι η επιτάχυνση της διαδικασίας των δικαστικών συμβουλίων επί των παραπάνω υποθέσεων που αφορούν τη διαχείριση δημόσιου χρήματος και η θέσπιση αμετακλήτου κρίσεως του Συμβουλίου Εφετών, είτε αυτή αναφέρεται σε παραπεμπτικά είτε σε απαλλακτικό βούλευμα, όμως κατά το άρθρο 483 παρ. 3 του Κ.Ποιν.Δ. που προαναφέρθηκε, ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί να ζητήσει την αναίρεση οποιουδήποτε βουλεύματος και έτσι με τη διάταξη αυτή, παρέχεται η δυνατότητα στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου να ασκήσει αναίρεση κατά παντός βουλεύματος, οσάκις κρίνεται αναγκαίο, προκειμένου να διορθωθούν νομικά σφάλματα, τα οποία επηρεάζουν τη νομολογική πρακτική και θίγουν ανεπανόρθωτα τα συμφέροντα τρίτων ή το πρόσωπο στα οποίο αποδίδεται η τέλεση αξιόποινου πράξεως. Η δυνατότητα αυτή του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου υφίσταται και αν ακόμη το προσβαλλόμενο βούλευμα είναι αμετάκλητο για τους διαδικούς. Το δικαίωμα αυτό του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου να ζητεί την αναίρεση οποιουδήποτε βουλεύματος, ακόμη και εκείνου κατά του οποίου δεν παρέχεται από τον Κ.Ποιν.Δ. αντίστοιχο δικαίωμα στον κατηγορούμενο, αιτιολογείται, διότι, όπως προκύπτει από το άρθρο 88 παρ. 1 του Συντάγματος, ο Εισαγγελέας είναι ισόβιος δικαστικός λειτουργός και με την ιδιότητά του αυτή ασκεί εξουσία, δηλαδή λειτουργεί ως αμερόληπτα όργανο της δικαιοσύνης που βοηθά το δικαστή στη διάγνωση της αλήθειας και την απονομή του

και τροποποιήθηκε με τα άρθρα 2 του Ν. 1877/1990, «στον ένοχο των αδικημάτων που προβλέπονται στα άρθρα .. (μεταξύ άλλων) και 242 του Π.Κ., εφόσον αυτό στρέφονται κατά του Δημοσίου ή Ν.Π.Δ.Δ. κ.λπ., και το όφελος που πέτυχε ή επιδίωξε ο δράστης ή η ζημία που προξενήθηκε ή απωσδήποτε απειλήθηκε στο Δημόσιο ή στα πιο πάνω νομικά πρόσωπα, υπερβαίνει το ποσό των 5.000.000 δραχμών και ήδη από το 1996, δυνάμει του άρθρου 4 παρ.3 εδ. α του Ν. 2408/1996, το ποσό των 50.000.000 δραχμών και κατ' εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 5 περ. 7 του Ν. 2843/2001 το ποσό των 150.000 ευρώ, επιβάλλεται η ποινή της κάθειρξης και αν συντρέχουν ιδιαίζόντως επιβαρυντικές περιστάσεις, ιδίως αν ο ένοχος εξακολούθησε επί μακρό χρόνο την εκτέλεση του εγκλήματος ή το αντικείμενό του είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, επιβάλλεται η ποινή της ισόβιας κάθειρξης». Από την ως άνω κύρια διάταξη του άρθρου 242 παρ. 1 του Π.Κ. προκύπτει ότι για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της ψευδούς βεβαιώσεως (διανοητικής πλαστογραφίας), το οποίο είναι γνήσιο ιδιαίτερο έγκλημα, απαιτείται, αντικειμενικά: α) ο δράστης (αυτουργός) να είναι υπάλληλος κατά την έννοια των άρθρων 13 εδ. α' και 283Α του Π.Κ., αρμόδιος καθ' ύλην και κατά τόπο για τη σύνταξη ή την έκδοση του εγγράφου και να ενεργεί μέσα στα πλαίσια της υπηρεσίας που του έχει ανατεθεί, ή και υπάλληλος μη αρμόδιος, στον οποίον όμως το έγγραφο είναι εμπιστευμένο ή προσιτό ως εκ της υπηρεσίας του, β) έγγραφο κατά την έννοια του άρθρου 13 εδ. γ' του Π.Κ. Η έννοια του δημοσίου εγγράφου δεν προσδιορίζεται σε διάταξη του Π.Κ., γι' αυτό έχει εφαρμογή και στο ποινικό δικαίο το άρθρο 438 του Κ.Πολ.Δ., κατά την έννοια του οποίου δημόσιο έγγραφο είναι αυτό που συντάχθηκε από αρμόδιο καθ' ύλην και κατά τόπο για τη σύνταξη ή την έκδοση του εγγράφου δημόσιο υπάλληλο ή λειτουργό και προσρίζεται για εξωτερική

περιστατικό αποδεικνύει τη γένεση, ύπαρξη, διατήρηση, μεταβολή (αλλοίωση) ή απόσβεση ενός δικαιώματος ή μιας έννομης σχέσεως δημόσιας ή ιδιωτικής ή μιας καταστάσεως. Ψευδές είναι το περιστατικό όταν δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα και ειδικότερα όταν βεβαιώνεται στο έγγραφο περιστατικό το οποίο δεν είναι αληθές ή αποκρύπτεται από αυτό αληθές περιστατικό. Τέτατο περιστατικό (γεγονός), που αποδεικνύει την ύπαρξη μιας καταστάσεως και συγκεκριμένα της οικονομικής καταστάσεως μιας χώρας και που ανάγεται στο παρελθόν ή το παρόν και μπορεί να αποδειχθεί, αποτελεί και το ετήσιο δημοσιονομικό έλλειμα χώρας της ευρωπαϊκής ένωσης, το οποίο είναι η διαφορά μεταξύ του χρέους του έτους αυτού και του χρέους του προηγούμενου έτους, δηλαδή των συσσωρευμένων δια μέσου του χρόνου δημοσίων ελλειμάτων, τουτέστιν των διαφορών μεταξύ εσόδων και δαπανών του Κράτους και εξευρίσκεται με συγκεκριμένους κανόνες του ευρωπαϊκού δικαίου που ισχύουν για όλες τις ευρωπαϊκές χώρες και ανάγεται σε ποσοστό επί τοις % επί του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος (Α.Ε.Π.) της χώρας. Το ετήσιο δημοσιονομικό έλλειμα μιας ευρωπαϊκής χώρας, όπως είναι η Ελλάδα, αφού αποτελεί τη διαφορά του χρέους της χώρας του έτους αυτού και του χρέους της χώρας του προηγούμενου έτους, δεν αποτελεί κρίση και εκτίμηση των αρμοδίων υπαλλήλων, αλλά πραγματικό γεγονός (περιστατικό) που ανάγεται στο παρελθόν ή στο παρόν και εξευρίσκεται και αποδεικνύεται με την εφαρμογή των ισχυόντων προς τούτο κανόνων του ευρωπαϊκού δικαίου. Κατά συνέπεια διόγκωση ή ελάττωση αυτού με οποιοδήποτε τρόπο, είτε με χρήση ψευδών στατιστικών δεδομένων, είτε με παραβίαση των κανόνων του ευρωπαϊκού δικαίου ως προς τα κονδύλια που πρέπει να υπολογισθούν για να εξευρεθεί το ύψος του και βεβαίωση των αρμοδίων προς τούτο υπαλλήλων σε δημόσιο έγγραφο ότι αυτό

του ΑΕΠ και μετά από επανακαθορισμό του Α.Ε.Π. σε 152% του Α.Ε.Π., αποτελούσε όχι βεβαίωση περιστατικού (γεγονότος), αλλά αξιολογική κρίση και εκτίμηση, ελεγχόμενη μόνον ως προς την ορθότητά της ή μη και γούτο διότι δεν προέκυψε ότι η αξιολόγηση αυτή στηρίχθηκε σε αναληθή στατιστικά μεγέθη. Ακολούθως δε, αφού δηλαδή δέχθηκε ότι η κατά τα ανωτέρω βεβαίωση του δημοσιονομικού ελλείματος της Ελλάδας για το έτος 2009 δεν αποτελούσε πραγματικό περιστατικό (γεγονός) αλλά αξιολογική κρίση και εκτίμηση, χωρίς να ερευνήσει αν το ως άνω βεβαιωθέν εγγράφως από τους κατηγορουμένους έλλειμα της χώρας ήταν πραγματικό ή αν είχε διογκωθεί σκόπιμα με παραβίαση των κανόνων του ευρωπαϊκού δικαίου με βάση τους οποίους προσδιορίζεται, έκρινε ότι δεν στοιχειοθετείται το έγκλημα (κακούργημα) της κατά συναυτουργία ψευδούς βεβαιώσεως σε βάρος του δημοσίου υπό την ιδιαζόντως επιβαρυντική περίπτωση της ιδιαίτερας μεγάλης αξίας του αντικειμένου του εγκλήματος, για το οποίο διώχθηκαν οι κατηγορούμενοι και αποφάνθηκε να μη γίνει κατηγορία κατά των κατηγορουμένων για το ως άνω έγκλημα. Έτσι όμως, με αυτά που δέχθηκε το Συμβούλιο Εφετών Αθηνών με το προσβαλλόμενο βούλευμά του, ανεξάρτητα από το ότι η αιτιολογία του είναι ασαφής και ελλιπής ως προς το αν το ως άνω δημοσιονομικό έλλειμα ήταν το πραγματικό ή αν είχε διογκωθεί από μέρους των κατηγορουμένων με παραβίαση των κανόνων του ευρωπαϊκού δικαίου με βάση τους οποίους προσδιορίζεται, πρωτίστως προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία της έννοιας του όρου «περιστατικό» της ουσιαστικής ποινικής διατάξεως του άρθρου 242 παρ. 1 του Π.Κ. και συνακόλουθα και σε εσφαλμένη εφαρμογή της με το να δεχθεί ότι το δημοσιονομικό έλλειμα της Ελλάδας για το έτος 2009 δεν είναι πραγματικό περιστατικό (γεγονός), αλλά αξιολογική κρίση που δεν εμπίπτει στην έννοια του γεγονότος (περιστατικού) της ως

3-1, 263Α Π.Κ. σε συνδ. με άρθρ. 1 Ν.1608/1950) και σύμφωνα με τα άρθρα 485 του Κ.Ποιν.Δ. και κατ' ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 518 - 519 Κ.Ποιν.Δ., να παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα κρίση στο ίδιο Συμβούλιο Εφετών, που θα συγκροτηθεί από άλλους δικαστές, εκτός από εκείνους που ήδη συμμετείχαν στην έκδοση του προσαλλόμενου βουλεύματος.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναιρεί εν μέρει το υπ' αριθμ. 1149/2015 βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών και συγκεκριμένα το αναιρεί μόνον κατά το μέρος που αποφάνθηκε να μη γίνει κατηγορία κατά των κατηγορουμένων: 1) Ανδρέα ΓΕΩΡΓΙΟΥ του Βασιλείου, κατοίκου Αθηνών (οδός Πειραιώς αρ. 46 και Επονιτών), 2) Κωνσταντίνου ΜΟΛΦΕΤΑ του Βαλεντίνου, κατοίκου Αθηνών (οδός Φυλασίων αρ. 13) και 3) Αθανασίας ΞΕΝΑΚΗ του Θεοδώρου, κατοίκου Παλαιού Φαλήρου Αττικής (οδός Αγ. Αλεξάνδρου αρ. 77) για ψευδή βεβαίωση κατά συναυτουργία σε βάρος του Δημοσίου, υπό την ιδιαζόντως επιβαρυντική περίπτωση της ιδιαίτερας μεγάλης αξίας του αντικειμένου του εγκλήματος. Και

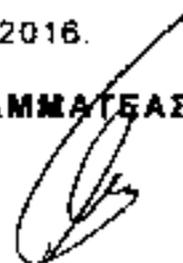
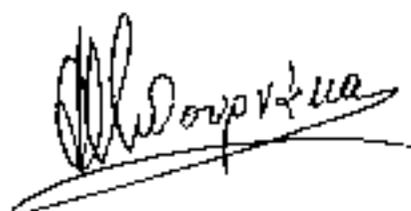
Παραπέμπει την υπόθεση κατά το ως άνω αναιρούμενο μέρος της για νέα κρίση στο ίδιο Συμβούλιο Εφετών, που θα συγκροτηθεί από άλλους δικαστές, εκτός από εκείνους που ήδη συμμετείχαν στην έκδοση του εν μέρει αναιρούμενου βουλεύματος.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 3 Δεκεμβρίου 2015. Και

Εκδόθηκε στην Αθήνα την 1^η Αυγούστου 2016.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Φ.Ε.Σ.Ρ.Η.Θ.
Ο Γραμματέας

